

Direktan TV prenos s travnjaka

Lepa vest za građane koji uživaju u šetnji parkovima i vlasnike pasa. U stvari, vest bi mogla da bude lepa, a kakva će na kraju biti, zavisi najviše od sugrađana koji po Pančevu vodaju četvoronožne ljubimce, kao i od gradskih otaca.

Ravno mesec dana nakon što smo pisali (nije ovde krucijalno to što je „Pančevac” izneo celu stvar u prostor javne reči, ali služimo narodu i ponosimo se time) o nesnosnoj situaciji na dečjim igralištima, keju i u parkovima – nemogućnosti da se bilo gde pruži korak a da se potom kući na donjoj strani obuće ne ponese smrdljivi suvenir – „Higijena” je reagovala: na nekoliko punktova u gradu postavljeno je desetak specijalnih kanti za odlaganje psećeg izmeta.

Čestitamo, nećemo da cepidlačimo, iako ostaje nejasno zašto su nadležni iz tog javnog preduzeća čekali novinske napise da bi ispunili svoju obavezu iz Odluke o držanju domaćih životinja na teritoriji grada Pančeva. Na osnovu tog istog gradskog akta, podsećamo, „vlasnik ili držalac kućnog ljubimca dužan je da pri svakom izvođenju na javnu površinu nosi pribor za čišćenje izmeta i da očisti svaku površinu koju je njegov ljubimac zaprljao”. E, to će malo teže ići, ne pomažu tu ni novine, ni direktni televizijski prenos s travnjaka.

S obzirom na to da republički Zakon o dobrobiti životinja priča samo basne bez poente i svaljuje rešavanje problema na lokalne samouprave, da poentiramo mi: šetači kerova po gradu počće da čiste za svojim prijateljima tek pošto nauče lekciju što su odavno sažvakali civilizovani Evropljani na koje se često pozivamo; nisu oni pametniji od nas, samo su disciplinovaniji – jedina „pomoć” vlasnicima pasa pri sakupljanju životinjskog „istovara” s ulica jeste novčana kazna u slučaju da to ne čine, i to visoka.

Imajući u vidu da je Pančevo mali grad, može se pretpostaviti da će uhvaćeni na delu, bez kesice, metlice i lopatice, „nevaljalim” komunalnim inspektorima i policajcima objašnjavati da zaova njegove svastike poznaje čoveka čija šurnjaja ima vezu u inspekciji i da zato kaznu neće da plati. Tu nadležni moraju da budu jaki i nepopustljivi, moraju da istraju u kažnjavanju.

Čak i ako uspeju u tome, biće rešeno tek pola problema: fiziološke potrebe imaju i lutalice, za koje niko ne odgovara. Njihovu „zaostavštinu” ćemo razmazivati po pločnicima i unositi u domove sve dok Grad ne donese strategiju, i to ne nekakav beskoristan papir koji se obično tako naziva, već plan konkretne akcije. Da li radnike „Higijene” treba zadužiti da se „bave” ostacima lutalica, ima li više smisla praviti nov azil za napuštene životinje ili proširivati stare kapacitete, postoji li neko treće ili četvrto rešenje – ostavljamo onima koji za to dobijaju plate da odluče.

Znamo da para nema i zato je takvo razmišljanje deo problema, a ne odgovor na pitanja, bar ne zadovoljavajući.

Prvenstveno zbog jake unutrašnje potrebe, ali i da bi bilo manje onih što će reći da su novinari pesimisti koji i kada tekst počinju najavom lepih vesti pišu o fekalijama, čemeru i besparici, evo jednog opažanja o zaista divnoj stvarnosti: naše Pančevo je grad kulture i umetnosti.

Prvi „Pančevo film festival” je u potpunosti uspeo! Za to su zaslužne Pančevke, kao i Pančevci, koji su u „Apolu” i dvorani Kulturnog centra stvarali u našem gradu u potpunosti zaboravljene scene: tiskali su se ispred ulaza bioskopa i potom s punom pažnjom pratili odličan program. Najvažnije je, ipak, imenom i prezimenom i na ovom mestu pomenuti „glavu” manifestacije – reditelja Ognjena Glavonića, glavnog organizator PAFF-a. Ognjene, bravo! Tek što je prošao ovaj veliki događaj, sprema se početak sledećeg: 16. Bijenala umetnosti. Slede film, izložbe, stripovi...

Pančevo – Pariz u malom.

S. Trajković